

พระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2542 มาตราที่ 1-6

:: ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542 เป็นปีที่ 54 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

พระราชบัญญัตินี้ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคลซึ่ง มาตรา 29 ประกอบกับ มาตรา 31 มาตรา 36 มาตรา 48 และ มาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 9) พ.ศ. 2542"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความใน (3) ของ มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(3) ในกรณีที่เป็นบริษัทจำกัดกรรมการบริษัทจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ต้องมีสัญชาติไทยและทุนของบริษัทจำกัดนั้น ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบห้าต้องเป็นของหุ้น ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย หรือต้องเป็นของหุ้นส่วนสามัญจตะเบียนหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด หรือต้องเป็นของกระทรวง ทบวง กรม ราชการ ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือองค์การของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้ง องค์การของรัฐบาลหรือตามกฎหมายว่าด้วยกรนั้น ๆ แลบริษัทจำกัดนั้น ต้องไม่มีข้อบังคับอนุญาตให้มีการออกหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2523 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา 29 บทบัญญัติ มาตรา 23 มิให้ใช้บังคับแก่การขนส่งส่วนบุคคลซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น วัด มูลนิธิ สภาอากาศไทย สถานพยาบาลหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณ เป็นผู้ประกอบการขนส่ง แต่ผู้ประกอบการขนส่งต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ เสมือนดังเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งส่วนบุคคลทุกประการ"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในวรรคสามของ มาตรา 85 แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เงินภาษีรดตามพระราชบัญญัตินี้ที่จัดเก็บได้ในกรุงเทพมหานครให้ตกเป็นรายได้ของ กรุงเทพมหานคร ส่วนในจังหวัดอื่นให้ตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนั้นโดยให้จังหวัด จัดสรรตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 88 แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา 88 รถที่ใช้ในการขนส่งส่วนบุคคลของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น วัด มูลนิธิ และสถานกาชาดไทย ให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเสียภาษี

:: ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

:: ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

*หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ยังมีได้บัญญัติให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน ตำบล พ.ศ. 2537 เพื่อที่จะให้มีการจัดสรรภาษีรดที่จัดเก็บได้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ นอกจากนี้ โดยที่ถ้อยคำเกี่ยวกับราชการส่วนท้องถิ่นในกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกมีใช้อยู่หลายคำตาม รูปแบบของราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอยู่หลายหลาย โดยเมื่อจัดตั้งราชการส่วนท้องถิ่นขึ้นใหม่จะต้อง แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยการขนส่งทางบกทุกครั้งเพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ได้รับการจัดสรรภาษีรด ดังเช่นในกรณีขององค์การบริหารส่วนตำบลนี้เป็นต้น ฉะนั้น เพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับจัด สรรภาษีรด และเพื่อปรับปรุงถ้อยคำเกี่ยวกับราชการส่วนท้องถิ่นให้ครอบคลุมถึงราชการส่วนท้องถิ่นทุก ประเภท จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ. เล่ม 116 ตอนที่ 20 ก หน้า 27 วันที่ 25 มีนาคม 2542)